

**การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย โดยการจัดกิจกรรมเสริม
ประสบการณ์ที่ใช้นิทานประกอบภาพ**

**The Development of Listening and Speaking Skills of Kindergarten Students
Through Experience Enhancement Activities by Animated Story Books**

รอฮันนี เจเลาะ

Rohanee Cheloh

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต
52/347 หมู่บ้านเมืองเอก ถนนพหลโยธิน ตำบลหลักหก อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี 12000
In Curriculum and Instruction , Faculty of Education , Rangsit University
52/347 Muang-Ake Phaholyothin Road Lak-Hok Muang Pathum Thani 12000

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย โดยการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ที่ใช้นิทานประกอบภาพ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือนักเรียนระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 โรงเรียนสถาบันอัจฉริยภาพเด็กฮานี อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 23 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ นิทานประกอบภาพ แบบวัดทักษะด้านการฟังและการพูด จำนวน 25 ข้อ ตรวจสอบคุณภาพ เครื่องมือหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ค่าความยากง่าย (p), ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น ด้วยสูตร KR20 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบความแตกต่างโดยใช้ t-test Dependent ผลการศึกษพบว่า ทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย โดยการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ที่ใช้นิทานประกอบภาพ มีคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

คำสำคัญ : การพัฒนา ทักษะการฟังและการพูด นิทานประกอบภาพ

Abstract

The Purpose of this research Were to Develop the listening and speaking skills of Kindergarten students through experience enhancement activities by animated story books. The participants consisted of 23 kindergarten students in second semester of academic year 2558, young genius Hani school, Pathumthani Province. Research instruments included animated story books and tests for listening and speaking (25 items). The quality of instruments Were analyzed by content valibity difficulty (p), discrimination (r), and the reliability (KR-20) Data were analyzed by mean ($\bar{X}$), standard deviations (S.D.) and t-test Dependent. The results revealed that;

The Post - test scores of Listening and Speaking Skills of Kindergarten students were higher than the pre-test scores at the significance level of 0.001.

Keywords: Develop, Listening and speaking skills, Story Books

บทนำ

การจัดการศึกษาระดับปฐมวัยมีความสำคัญอย่างยิ่งในการวางรากฐานของชีวิตเพราะการเป็นผู้ใหญ่ที่ดีมีคุณภาพในวันข้างหน้า จะต้องได้รับการปูพื้นฐานที่ดีมาตั้งแต่ปฐมวัยช่วง 6 ปีแรก ของชีวิตเป็นช่วงที่เด็กมีพัฒนาการในทุกด้านรวดเร็วมาก โดยเฉพาะสติปัญญา ซึ่งสอดคล้องกับ เพียเจต์ (Piaget) (Doloh, 2012) ได้กล่าวว่าพัฒนาการทางด้านสติปัญญาที่เกิดขึ้นในวัยก่อนปฐมวัยนี้ จะเป็นรากฐานให้แก่พัฒนาการทางด้านปัญญาในระดับต่อไป และในการพัฒนาประชากรประเทศควรเริ่มตั้งแต่ปฐมวัย เพราะเด็กปฐมวัยจะพัฒนาทั้งทางร่างกาย สติปัญญาสังคม บุคลิกภาพอย่างรวดเร็ว ประสบการณ์ที่เด็กได้รับในช่วงแรกมีอิทธิพลอย่างยิ่งในการพัฒนาขั้นต่อไป ดังนั้นหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2546 (Department, 2003) ได้กำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กปฐมวัยคือ ให้เด็กเจริญเติบโตตามวัย มีสุขนิสัยที่ดี กล้ามเนื้อแข็งแรงใช้ได้คล่องแคล่วประสานสัมพันธ์ มีสุขภาพจิตดี มีคุณธรรม มีจิตใจที่ดีงาม ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี การเคลื่อนไหว รักการออกกำลังกาย ช่วยเหลือตนเองตามวัย รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมความเป็นไทย การอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข เป็นคนดีของสังคม มีความสามารถในการคิดแก้ปัญหา มีจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และมีทักษะในการแสวงหาความรู้ โดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการติดต่อสื่อสารระหว่างมนุษย์ การอยู่ร่วมกันในสังคมจำเป็นต้องใช้ภาษาในการสื่อสารความหมายซึ่งกันและกันเพื่อแลกเปลี่ยนถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ทักษะคติ ตลอดจนประสบการณ์ให้ผู้อื่นเข้าใจ ซึ่งจะทำให้มนุษย์สามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างราบรื่น

ภาษาเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ ต้องอาศัยทักษะการฟังและการพูดซึ่งเป็นพื้นฐานของการอ่านและการเขียน เพื่อติดต่อทำความเข้าใจกับผู้อื่นเข้าใจตนได้ (Tongsorn, 2009) อ้างถึงใน (wongplab, 2012) และการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยเป็นทักษะทางภาษาที่เด็กเรียนรู้ได้ดีกว่าด้านอื่น ๆ (Iadlia, 2006) ดังนั้นการส่งเสริมพัฒนาการด้านภาษาให้กับเด็กปฐมวัยจึงต้องสร้างรูปแบบการสอนที่มีประสิทธิภาพในการที่จะนำไปสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต รูปแบบการสอนที่ใช้นิทานประกอบภาพจึงเป็นการพัฒนาทักษะทางภาษาที่เด็กปฐมวัยเรียนรู้โดยจะเริ่มจากการฟังและนำไปสู่การพูดซึ่งการพูดเป็นทักษะภาษาของมนุษย์ที่ก่อตัวขึ้นมาควบคู่กับการฟัง ทั้งนี้การฟังและการพูดนั้นมีความสำคัญต่อการใช้ชีวิตประจำวันของเด็กมาก Manajuti (2007) ได้กล่าวไว้ว่า เด็กที่ฟังเป็นจะใช้ทักษะนั้นเชื่อมต่อการพูดเป็นไปตามกัน มนุษย์ใช้ทักษะการฟังและพูดในชีวิตประจำวันมากถึงร้อยละ 30 โดยเริ่มจากการพูดเลียนแบบเสียงที่ได้ยิน พูดเพื่อสื่อความรู้สึกนึกคิด ความเข้าใจและถ่ายทอดประสบการณ์ที่มีให้ผู้อื่นทราบ ซึ่งวิธีการที่จะให้เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการด้านการฟังและการพูดได้เร็วขึ้นคือการใช้นิทาน เป็นสื่อในการสอน โดยนิทานเป็นสื่ออีกประเภทหนึ่งที่มีความเหมาะสมเอื้อต่อการพัฒนาการของเด็กและช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี เสริมสร้างจินตนาการให้แก่เด็ก โดยนิทานเป็นตำราของเด็กปฐมวัย เป็นสื่อที่สนองความต้องการตามธรรมชาติของเด็ก สร้างการเรียนรู้ให้กับเด็กทั้งทางด้านสังคม อารมณ์ คุณธรรม จริยธรรม ช่วยให้เด็กสามารถรับรู้ เข้าใจ ทำให้เด็กซึมซับและรับความรู้ไว้ นิทานสามารถช่วยเด็กเชื่อมโยงสิ่งที่เป็นนามธรรมไปสู่สิ่งที่ป็นรูปธรรมได้

นอกจากนี้กิจกรรมนิทานยังช่วยในการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยอีกด้วย ซึ่งจากสภาพการเรียนในปัจจุบันนักเรียนยังมีปัญหาเกี่ยวกับทักษะด้านการฟังและการพูดอยู่มาก เช่น นักเรียนไม่ค่อยฟังและไม่ค่อยสนใจในบทเรียนที่ครูสอน ไม่มีการสนทนาโต้ตอบกับครูผู้สอน และไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งของครูผู้สอน ทำให้ครูผู้สอนไม่สามารถรู้ได้ว่าจากบทเรียนที่เรียนไปนักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้าง เข้าใจที่ครูสอนหรือไม่ นอกจากนั้นในปัจจุบันยังพบว่า ครูเป็นจำนวนมากยังขาดสื่อการสอนใหม่ ๆ เพื่อพัฒนาทักษะด้านการฟังและการพูดทำให้นักเรียนบางส่วนยังมีปัญหาด้านการพัฒนาทักษะด้านการฟังและการพูด

จากความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่าน่าจะหาแนวทางการพัฒนาทักษะด้านการฟังและการพูดให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เด็กจำเป็นต้องมีการพัฒนาทักษะการฟังและพูด เพื่อใช้ในการสื่อสาร ถ่ายทอดความรู้ ความคิดและทักษะต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่อไป โดยผู้วิจัยมีความสนใจที่จะนำสื่อนิทานประกอบภาพ เพื่อใช้เป็นสื่อประกอบการจัดประสบการณ์ มีสิ่งที่จะช่วยกระตุ้นให้เกิดความสนใจในการเรียนรู้ และหวังว่าผลจากการศึกษาครั้งนี้จะเป็นข้อมูลสำหรับครู พ่อแม่ ผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้อง กับเด็กปฐมวัยได้เลือกใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมทักษะด้านการฟังและการพูดได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย โดยการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ที่ใช้ นิทานประกอบภาพ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชั้นอนุบาลที่ 1 โรงเรียนสถาบันอัจฉริยภาพเด็กชาตินิ อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 23 คน

2. รูปแบบการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ประเภทวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre - experimental research) ทดลองกับกลุ่มทดลองเพียงกลุ่มเดียวรูปแบบ One Group Pretest Posttest Design ทดสอบ ก่อนและหลังการทดลอง

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 นิทานประกอบภาพสำหรับเด็กปฐมวัย เป็นสื่อนิทานประกอบภาพที่สร้างขึ้นและนำมาจาก อินเทอร์เน็ต จำนวน 4 เรื่อง 4 หน่วยการเรียนรู้

3.2 แบบทดสอบวัดทักษะการฟังและการพูด ใช้สำหรับทดสอบทักษะการฟังและการพูดก่อน และหลังการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยใช้นิทานประกอบภาพ มีลักษณะเป็นการทดสอบรายบุคคล โดยครูเป็นผู้ถามและสังเกตพฤติกรรมเด็ก เพื่อทดสอบทักษะการฟังและการพูดทีละคน โดยเด็กปฏิบัติตาม คำสั่ง ชี้คำตอบ หรือพูด เล่าแต่งประโยคจากภาพที่เห็นจำนวน 25 ข้อ โดยครูประเมินทักษะจากผลที่เกิดขึ้น วัดได้จากพฤติกรรมของเด็กที่แสดงถึงการพัฒนาทักษะการฟังและการพูด โดยลักษณะของแบบทดสอบ เป็นการให้คะแนนเมื่อเด็กตอบถูก ได้ 1 คะแนน หากตอบผิด ได้ 0 คะแนน

โดยเครื่องมือทั้ง 2 ฉบับ ผ่านการตรวจสอบคุณภาพ ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบ วัดทักษะการฟังและการพูด (IOC) ความยากง่ายของแบบทดสอบวัดทักษะการฟังและการพูด ความเชื่อมั่น

ของแบบทดสอบวัดทักษะด้านการฟังและการพูด โดยใช้สูตร KR - 20 ของคูเดอร์ - ริชาร์ดสัน และค่าอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบวัดทักษะการฟังและการพูด

4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ขั้นตอนเตรียมการ

ผู้วิจัยเตรียมเครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบวัดทักษะการฟังและการพูด แผนภูมิรูปภาพ และนิทานประกอบภาพ

4.2 ขั้นตอนดำเนินการ

4.2.1 สร้างความคุ้นเคยกับเด็กนักเรียนที่ใช้ในการทดลอง ก่อนดำเนินการตามขั้นตอนการจัดกิจกรรมที่พัฒนาขึ้น ผู้ศึกษาได้ทำการชี้แจงเพื่อทำความเข้าใจกับเด็กนักเรียนในขั้นตอนการจัดประสบการณ์ โดยใช้เทคนิคการจัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พร้อมทั้งวิธีการวัดและประเมินผลให้นักเรียนทราบ

4.2.2 ทำการทดสอบวัดทักษะการฟังและการพูด ก่อนการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ที่ใช้ในนิทานประกอบภาพ เพื่อนำคะแนนไปใช้เปรียบเทียบกับคะแนนการทดสอบวัดทักษะการฟังและการพูดหลังการจัดกิจกรรมต่อไป

4.2.3 ดำเนินการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้นิทานประกอบภาพจำนวน 16 ชั่วโมง

4.2.4 เมื่อดำเนินการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้นิทานประกอบภาพแล้ว จึงทำการทดสอบวัดทักษะการฟังและการพูดหลังการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ที่ใช้นิทานประกอบภาพ ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกันกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน

4.2.5 นำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบไปวิเคราะห์ตามวิธีทางสถิติเพื่อสรุปผลการศึกษา

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานการวิจัยใช้วิธีการทางสถิติแบบ t - test Dependent

5.2 หาค่าเฉลี่ยพื้นฐานของคะแนนก่อนและหลังเรียน

5.3 หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนก่อนและหลังเรียน

ผล

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์สถิติพื้นฐานและเปรียบเทียบคะแนนของแบบทดสอบวัดทักษะการฟังและการพูดก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยค่า t - test dependent (N = 23)

กลุ่มทดลอง	N	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	T	Sig
ทดสอบก่อนเรียน	23	25	9.00	1.21	-29.807**	0.000
ทดสอบหลังเรียน	23	25	19.91	1.98		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์สถิติพื้นฐานและเปรียบเทียบคะแนนของแบบทดสอบวัดทักษะการฟังและการพูดก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่า คะแนนก่อนเรียนของผู้เรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 9.00 คะแนน และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.21 คะแนนหลังเรียนของผู้เรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 19.91 คะแนน และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.98 เมื่อตรวจสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยจากการเรียนรู้ทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย โดยการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ที่ใช้นิทานประกอบภาพพบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .001

อภิปรายผล

การจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ที่ใช้นิทานประกอบภาพ สามารถช่วยพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยได้ เนื่องจากลำดับขั้นตอนในการจัดกิจกรรมที่เหมาะสม ใช้สื่อนิทานประกอบภาพที่มีประสิทธิภาพ สามารถนำมาใช้กระตุ้น และแรงจูงใจให้เด็กเกิดความสนใจในบทเรียน สนุกสนานในการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับครูผู้สอน จึงช่วยให้เด็กเกิดพัฒนาการและมีทักษะในการฟังและการพูดสูงขึ้นซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย กรมวิชาการกำหนดว่าสื่อและแหล่งการเรียนรู้เป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้ครูสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึกและเพิ่มพูนทักษะให้แก่เด็ก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ (Manajuti, 2007) ได้ศึกษาการใช้นิทานภาพเพื่อพัฒนาทักษะการฟังการพูดของเด็กปฐมวัยโดยพบว่า หลังจากการใช้นิทานภาพพัฒนาทักษะการฟังและการพูด ช่วยให้นักเรียนมีทักษะการฟังและการพูดอยู่ในระดับดีมาก และงานวิจัยของ (Jhonjarun, 2008) ได้ศึกษาความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยที่ใช้คำคล้องจองประกอบภาพ กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 จำนวน 15 คน ผลการวิจัยพบว่า การใช้คำคล้องจองประกอบภาพสามารถส่งเสริมให้เด็กปฐมวัยมีความสามารถด้านการฟังและการพูดสูงขึ้นจากก่อนการทดลองอย่างชัดเจน

สรุป

ทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย โดยการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ที่ใช้นิทานประกอบภาพ มีผลการเรียนคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่า การทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ข้อเสนอแนะ

การนำวิจัยไปใช้

จากการศึกษาผลการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยโดยการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ที่ใช้นิทานประกอบภาพผู้วิจัยขอเสนอแนะในประเด็นต่าง ๆ ที่จะประโยชน์ต่อผู้สนใจในการนำผลจากการศึกษาครั้งนี้ไปปรับใช้ ดังต่อไปนี้

1. ครูผู้สอนควรศึกษารายละเอียดของรูปแบบการเรียนการสอนในแต่ละระดับชั้น เพื่อจัดทำแผนการเรียนการสอน สร้างหรือหานิทานประกอบภาพที่เหมาะสมเพื่อนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมของเด็กปฐมวัยเพื่อให้เด็กเกิดความสนใจและมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม
2. ในการนำวิธีการจัดประสบการณ์ที่ใช้นิทานประกอบภาพ ควรศึกษาและทำความเข้าใจลำดับขั้นตอนของการจัดกิจกรรม ควรเตรียมตัวของครูให้พร้อมทุกอย่าง เตรียมสื่ออุปกรณ์ในการจัดประสบการณ์ในแต่ละกิจกรรมให้พร้อมเพื่อให้การดำเนินกิจกรรมมีประสิทธิภาพและเด็กเกิดการพัฒนาตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด
3. ในการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดโดยการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ที่ใช้นิทานประกอบภาพ ครูควรใช้การเสริมแรงกระตุ้นให้เด็กเกิดกำลังใจในการพัฒนานตนเอง ให้คำชมเชยเมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม เด็กจะได้มีความรู้สึกที่อบอุ่น มีความสุขในการทำกิจกรรม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรมีการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ที่ใช้นิทานประกอบภาพ เพื่อพัฒนาทักษะอื่น ๆ เช่น ทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน

2. ควรมีการจัดกิจกรรมเสริมทักษะการฟังและการพูด โดยใช้เทคนิควิธีการใหม่ ๆ ใช้สื่อที่ทำให้เด็กเกิดความสนใจ เช่น สื่อจริงที่เด็กสามารถสัมผัสได้และสื่อที่ทันสมัยที่เด็กสนใจ เป็นต้น
3. ควรมีการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ที่ใช้นิทานประกอบภาพเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดกับห้องอื่นเพื่อที่ผู้วิจัยจะได้ผลที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- Department. (2003). *Early Childhood Education Program Curriculum 2003*. Bangkok: Printing teachers lat. (in Thai)
- Doloh, S. (2012). *Theory of cognitive development Piaget* [online]. Retrieved July 27, 2016, from: http://sunisadoloh.blogspot.com/2012/09/blog-post_4.html. (in Thai)
- Jhonjarun, N. (2008). *The ability to listen to the speech of young children using rhyme picture*. Thesis in early childhood education. Graduate, Saint Louis School, Srinakharinwirot University. (in Thai)
- Ladlia, K. (2006). Literature-Based Teaching Model for Enhancing Language Development in Preschool Students. *Journal of Yala Rajabhat University*, 1(1),13. (in Thai)
- Manajuti, P. (2007). *Thailand language for children*. M.p.t.: Publisher gleaming friends. (in Thai)
- Tongsorn, J. (2009). *The use of film media stories to promote the skills of listening and speaking English for children from kindergarten to second*. Phitsanulok: Community School 11 Temple Suwanpradit. (in Thai)
- Wongplab, S. (2012). *Promoting speaking skills of young children using storybooks*. Chachoengsao: Saint Louis School. (in Thai)